

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Ujvári Sándor ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Király László ügyvéd által képviselt alperes ellen soron kívüli rendfokozati előléptetés iránt a Zalaegerszegi Munkaügyi Bíróságnál 1.M.469/2008. szám alatt megindított és másodfokon a Zala Megyei Bíróság 4.Mf.22.137/2008/3. számú közbenső ítéletével jogerősen elbírált perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

k ö z b e n s ő í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Zala Megyei Bíróság 4.Mf.22.137/2008/3. számú közbenső ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A felperes a keresetében 2007. július 1-jétől kezdődően főhadnagyi rendfokozatba történő előléptetését kérte, az alperes elmaradt illetmény-különbözetben való marasztalása mellett. A Zalaegerszegi Munkaügyi Bíróság 1.M.469/2008/4. számú közbenső ítéletével kötelezte az alperest, hogy a felperest 2007. július 1-jétől - nyolc napon belül - főhadnagyi rendfokozatba léptesse elő.

A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes előadói beosztásban, hadnagyi rendfokozat mellett látta el a szolgálati feladatait, majd a 2007. június 22-én kelt szolgálati viszony módosítására vonatkozó iratban 2007. július 1-jével főelőadói beosztás feladatkör ellátására kapott kinevezést. A parancs értelmében a beosztásában elérhető maximális rendfokozat: őrnagy. A felperes rendőrtisztai főiskolai végzettséggel rendelkezik. A felperes szolgálati panaszt terjesztett elő a Hszt. 80. § (3) bekezdése b) pontjában foglaltakra hivatkozással, kérve a főhadnagyi előléptetését. Az O.R.F. vezetője a 2008. június 18-án kelt határozatával a felperes panaszát elutasította, hivatkozással a Hszt. 245/E. §-ában foglaltakra, amely szerint az előléptetés nem kötelezettség, hanem lehetőség. A munkaügyi bíróság által levont jogkövetkeztetés szerint a Hszt. 67-98. §-aihoz fűzött miniszteri indokolás szerint a soron következő rendfokozatba elő kell léptetni az állomány tagját, ha olyan magasabb (nem parancsnoki) beosztásba nevezik ki, amelyhez rendszeresített rendfokozat kettővel magasabb a viselt rendfokozatnál. A Hszt. 78. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltak alapján a soron következő rendfokozatba elő kell léptetni a hivatásos állomány tagját, ha az előléptetését a beosztásához rendszeresített rendfokozat lehetővé teszi. A Hszt. 251. § (1) bekezdése szerint a miniszter határozza meg a fegyveres szerveknél rendszeresített beosztásokat, a betöltésükhöz szükséges további követelményeket, a beosztásokban elérhető legmagasabb rendfokozatokat, valamint a beosztásokhoz tartozó fizetési fokozatokat. Az elsőfokú bíróság érvelése szerint a 11/1997. (II.18.) BM rendelet (továbbiakban: R.) 2. számú mellékletében

felsorolt hivatásos státuszok munkaköri jegyzékére vonatkozó táblázat rendfokozati maximuma a rendszeresített rendfokozatnak felel meg. A munkaügyi bíróság utalt arra, hogy a Hszt. 78. § (1) bekezdésének b) pontja szerinti soron történő előléptetésnek is feltétele a rendszeresített rendfokozat, és amennyiben a 2. számú mellékletben megjelölt rendfokozati maximumot nem azonosítják a rendszeresített rendfokozattal, nemcsak a Hszt. 80. § (3) bekezdés, de a 78. § szerinti előléptetésre sincs lehetőség. Az alperes fellebbezése folytán eljáró Zala Megyei Bíróság 4.Mf.22.137/2008/3. számú közbenső ítéletével az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét helybenhagyta. A jogerős közbenső ítélet indokolása szerint mind a soron-, mind a soron kívüli előléptetés feltétele a rendszeresített rendfokozat, mely fogalmat a rendőrség állományára sem a Hszt. XIX-XX. fejezete, sem a 11/1997. (II.18.) BM rendelet nem használ. A másodfokú bíróság álláspontja szerint mivel az R. a Hszt. 251. § (1) bekezdésén alapul, és a soron-, és soron kívüli előléptetés feltételeként megjelölt rendszeresített rendfokozatra az általánostól eltérő más szabály nincs, az elsőfokú bíróság megalapozottan vonta le azt a következtetést, hogy az R. 2. számú mellékletében az egyes munkakörökben elérhető rendfokozati maximum a Hszt. 78-80. §-aiban megfogalmazott rendszeresített rendfokozattal azonos.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős közbenső ítélet hatályon kívül helyezését, és a felperes keresetének elutasítását kérte. Álláspontja szerint a perbeli esetben a Hszt. 80. § (3) bekezdés b) pont általános rendelkezéséhez a Hszt. 245/E. §-ban foglaltak speciális rendelkezéshez való viszonya alapján ez utóbbit kell irányadónak tekinteni, ezért az előbbi alapján az előléptetés nem kötelező. Álláspontja szerint a beosztáshoz rendszeresített rendfokozat nem azonos a beosztásban elérhető rendfokozati maximummal. A 11/1997. (II.) BM rendelet 1. számú melléklete alapján a tábornoki és ezredesi rendfokozathoz rendszeresített státuszoknál alacsonyabb, a táblázatban fel nem sorolt egyéb vezetői munkakörök esetén meghatározott rendfokozati maximum nem jelenti azt, hogy ezek a beosztások a rendfokozati maximummal vannak rendszeresítve. Az alperes felülvizsgálati álláspontja szerint a Hszt. rendelkezéseiből nem vonható le az a következtetés, hogy a helyi szerveknél betöltött főelőadói beosztáshoz rendszeresített rendfokozat az őrnagyi rendfokozat. Érvelése szerint a felperes esetében nem áll fenn, hogy a kinevezéskor a hadnagyi rendfokozata kettővel alacsonyabb a főelőadói beosztáshoz rendszeresített rendfokozatnál, a Hszt. 80. § (3) bekezdés b) pontja alapján nem jogosult soron kívüli előléptetésre.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében hivatkozottak jogszabálysértés megállapítására nem alkalmasak [Pp. 275. § (1)

bekezdés, 206. § (1) bekezdés, 221. § (1) bekezdés, BH.2001/197., BH.2002/29.].

A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi LXIII. törvény (Hszt.) 80. § (3) bekezdés b) pontjának a perben még irányadó rendelkezése szerint a hivatásos állomány tagját soron következő rendfokozatba elő kell léptetni magasabb beosztásba kinevezésekor, ha a viselt rendfokozata a rendszeresített rendfokozatánál legalább kettővel alacsonyabb. A perben nem volt vitatott, hogy a hadnagy rendfokozatú felperest 2007. július 1-jétől magasabb beosztásba nevezték ki. A főelőadói beosztásban a rendfokozati maximum őrnagy [11/1997. (II.18.) BM rendelet 2. számú melléklete], a felperes viselt hadnagy rendfokozata azonban a kinevezése időpontjában ennél hárommal alacsonyabb volt (Hszt. 1. számú melléklet). A belügyminiszter irányítása alá tartozó szervek és az önkormányzati tűzoltóság hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjaival kapcsolatos munkáltatói jogkörök szabályozásáról, valamint e szerveknél rendszeresített hivatásos beosztások meghatározásáról szóló 11/1997. (II.18.) BM rendelet 2. számú melléklete szabályozza a fegyveres szerveknél rendszeresített hivatásos státuszok rendfokozati maximumát. A Hszt. 67-98. §-aihoz, valamint a Hszt. 246-254. §-aihoz fűzött miniszteri indokolás azt támasztja alá - amelyre a Hszt. időközben bekövetkezett módosítása és az ahhoz fűzött miniszteri indokolás tükrében lehet következtetni -, hogy a R. mellékleteiben felsorolt rendszeresített beosztásokban elérhető rendfokozati maximum a meghatározott beosztásban rendszeresített rendfokozattal azonosítható. A fenti értelmezést erősíti az is, hogy a Hszt. a beosztáshoz rendszeresített rendfokozati maximumot és a beosztáshoz rendszeresített rendfokozat megjelölést felváltva - egymást helyettesítve - használja. A soron történő előléptetés egyik törvényi feltétele, hogy az előléptetést a beosztáshoz rendszeresített rendfokozat lehetővé tegye (Hszt. 78. § (1) bekezdés b) pont), a Hszt. 40. § (2) bekezdése értelmében pedig az egyes beosztásokban elérhető - jogszabályban meghatározott - rendfokozati maximumig valósulhat meg. Ebből is következően a perben irányadó Hszt. 80. § (3) bekezdése szerinti kötelező soron kívüli előléptetésnél a törvényi feltételként meghatározott beosztáshoz rendszeresített rendfokozat sem értelmezhető másként, minthogy a magasabb beosztásba kinevezéskor a viselt rendfokozatot a - jogszabályban meghatározott - rendfokozati maximumhoz kell viszonyítani. A perbeli esetben a felperes viselt rendfokozata a magasabb beosztásba való kinevezése időpontjában megállapíthatóan legalább kettővel alacsonyabb volt a rendszeresített rendfokozatnál, a másodfokú bíróság jogszabálysértés nélkül hagyta helyben a munkaügyi bíróság közbenső ítéletét. A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős közbenső ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. A felperesnek a felülvizsgálati eljárásban igazolt perköltsége nem merült fel, ezért arról rendelkezni nem kellett [Pp. 79. § (1) bekezdés]. A

*felülvizsgálati eljárás illetékét a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet
14. §-a értelmében az állam viseli.*

Budapest, 2010. május 26.

***Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, dr. Hajdu Edit s.k. előadó
bíró, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró***

A kiadmány hitelével. Nné tisztviselő